

Cơm thì Chúa chúng tôi lại được thà chuyên với quý vị qua *Câu Chuyện Gia Đình của Chúa* ng
Trình Phát Thanh Tin Lành.

Hôm nay chúng tôi xin trình bày tiếp với những nguyên tắc giúp chúng ta xây dựng hôn nhân
hạnh phúc bền lâu. Nguyên tắc đầu tiên là, chúng ta không ích kỷ, chúng ta nghĩ đến lợi ích riêng
nhưng cũng nghĩ đến phúc lợi của người phối ngẫu. Sứ đồ Phao-lô khuyên:

Mỗi một người trong anh em hãy chăm sóc phúc lợi riêng mình nhưng phải chăm sóc phúc lợi của
người khác nữa (Phi-líp 2:4)

Lạy Chúa dùm chúng ta phải quan tâm đến phúc lợi của người trong gia đình của Chúa cũng
như trong gia đình riêng của chúng ta. Người góa nụa và chúng ta cần quan tâm đến trẻ con
nhất là người bị bỏ rơi của chúng ta.

Như chúng tôi đã trình bày, để có một hôn nhân hạnh phúc, chúng ta phải không ích kỷ nhưng
luôn luôn nghĩ đến phúc lợi của nhau trong mọi phương diện, mọi việc và mọi lúc. Trong cách
sống thì giữ chúng ta cần phải tiết kiệm và kỷ luật cho mình, không đi chơi với
bạn quá nhiều, không say mê với công việc đến nỗi người phối ngẫu phải ở nhà trông con
trong cô đơn. Chúng ta cũng không vô tình trẻ con cảm xúc hay tức giận của người bị bỏ rơi
nhưng quan tâm, thông cảm và hết lòng giúp đỡ.

Có đôi vợ chồng kia sống với nhau được hơn hai mươi năm. Thấy các con đã lớn, không cần
phải chăm sóc nhiều nữa nên người vợ muốn đi học lại cho xong cái bằng mà vì lập gia
đình chưa bao giờ. Khi chia sẻ với chồng đó với chồng, chồng không thông cảm, không khích
lệ nhưng cười và nói: “Em già rồi đi học làm gì nữa, tốn tiền vô ích.” Lại nói đó làm người vợ bị
tổn thương. Trẻ con hiểu, chồng chê cười già, hơn nữa, anh không thông cảm với điếu cho mẹ già
và tiền bạc để với anh quá quan trọng. Thấy vậy buồn người chồng hỏi thăm và khi biết được lý
do, anh ân hận vì thấy mình quá ích kỷ, và mong người chồng điếu chính đáng mà anh không
thông cảm, không khích lệ. Anh liền xin lỗi và hứa sẽ làm những gì có thể làm để giúp vợ đi
học lại.

Trong hôn nhân, người phải nhường nhịn người khác thông cảm và hỗ trợ nhau chúng ta, đó là người mà chúng ta phải yêu thương, chăm sóc nâng đỡ hơn bất cứ người nào khác. Chúa Giê-xu dạy:

Vì chúng không phải là hai nữa, nhưng một thể mà thôi. Vì vậy loài người không nên phân rẽ nhưng người mà Đức Chúa Trời đã phải hiệp (Ma-thi-ơ 19:6)

Theo Lời Chúa dạy, chúng ta không thể để mất người nào hay bất cứ một điều gì, như tiền bạc, vật chất, thú vui, công việc làm, phân rẽ với chúng mình. Khi chúng cảm thấy ngăn cách, bất cứ vì lý do gì, đó là cần phải cho mọi người công nhận hôn nhân gây đổ. Nếu đang sống trong hôn nhân, chúng ta cần phải hỏi: Tôi có là người và bên nhận trách nhiệm như nhu cầu, các mối hay căng thẳng chúng tôi đi đến nơi ngày không? Hoặc hỏi: Tôi có là người chúng tôi như thông cảm khi vợ đau ốm, mất mát vì trách nhiệm với gia đình, với con cái không? Người không thông cảm như vô tình trách nhiệm xúc phạm người bên đời là người ích kỷ, người như thế sẽ phá đổ thay vì xây dựng hôn nhân của mình cho được bền lâu.

Một điều hiểu khác của người không ích kỷ là khiêm nhường nhận phần người bên đời. Tính công nhận, bằng lòng bằng không chịu sự đổ cũng là yếu tố khiến hôn nhân không hạnh phúc. Có những người và người chúng ta công nhận, khó tính, khó chịu khiến người bên đời thất vọng. Điều đáng buồn là người đó biết người phải nhường nhịn không vui vì tính khó chịu của mình nhưng không chịu sửa đổi. Họ thường nói: “Bản tính tôi như vậy đó, không chịu được thì thôi.” Hoặc: “Tôi nóng nảy mà nói xong là quên, không ghim nhớ người khác.” Đây là những người cố chấp, công nhận, gây buồn khổ cho người bên đời mà nhất định không sửa đổi. Có những ông chúng ta khi nói điều gì không đúng ý mình thì hét lên hoặc nổi giận, đàn áp và đổ lỗi phải nhường. Cũng có những người và biết chúng ta tâm lý tính hay than của mình nhưng không sửa, trái lại cố ý tiếp tục than van để chúng phải chịu. Người cố chấp, không chịu sửa đổi những sai sót của mình là người không trưởng thành, cái tôi của người đó quá lớn. Có những người chúng ta nói với vợ là ông không bao giờ sai, và bao giờ cũng mong ông thay đổi. Cũng không hiểu những người và cố chấp, không tha thứ khi chúng ta đã nhận lỗi và xin lỗi. Không ai muốn sống trong một hôn nhân mà lúc nào mình cũng là người thua cuộc, lúc nào cũng phải chịu ý người kia để gia đình được êm ấm. Những hôn nhân như thế nếu không gây đổ thì cũng buồn thối, nặng nề, căng thẳng. Người trưởng thành khi biết những sai sót của mình không cố chấp những sự sai lầm mà đem lòng niệm vui cho người bên đời và bình an cho gia đình.

Kính Thánh dạy và bổn phận và chúng như sau:

Hỡi người làm vợ, hãy tuân phục chúng như tuân phục Chúa. Vì chúng là đầu vợ, cũng như Chúa Kitô là Đầu Hội Thánh, Hội Thánh là thân thể Ngài và Ngài là Chúa của Hội Thánh. Vậy nên, như Hội Thánh tuân phục Chúa Kitô thế nào thì vợ cũng phải tuân phục chúng trong mọi sự theo Chúa. Hỡi người làm chồng, hãy yêu vợ mình như Chúa Kitô đã yêu Hội Thánh, xé thân vì Hội Thánh... Cũng vậy, chúng phải yêu vợ như chính thân mình. Ai yêu vợ là yêu chính mình... Thế thì, mỗi người trong anh em phải yêu vợ mình như chính mình, còn vợ thì phải kính trọng chúng (Ê-phê-sô 5:22-28; 33)

Lời Chúa nêu cho chúng ta hai nguyên tắc thật dễ dàng và cần thiết, đó là: Vợ tuân phục chúng như tuân phục Chúa, còn chúng thì yêu vợ như Chúa yêu Hội Thánh. Có những người chỉ khi nghe Chúa dạy và phải vâng phục chúng như vâng phục Chúa thì nghĩ rằng mình có quyền bắt vợ phải tuân phục trong mọi sự, muốn gì hay bắt vợ cũng phải vâng lời. Những người chúng đó quên hai điều:

(1) Trước khi khuyên các bà tuân phục chúng, sách Phao-lô dạy: “Hãy kính sợ Chúa Kitô mà vâng phục nhau. Theo Lời dạy này, tất cả những người tin Chúa, hãy vì kính sợ, kính yêu Chúa mà tuân phục nhau.

(2) Sau lời khuyên người vợ vâng phục chúng là lời khuyên người chồng phải yêu vợ như Chúa yêu Hội Thánh, hy sinh cho Hội Thánh. Những người chồng nào thực hành lời dạy này sẽ không bao giờ lấy quyền làm chồng để buộc vợ chiểu ý mình cách độc đoán độc tài. Trái lại người đó sẽ vì kính sợ Chúa mà tuân phục vợ và vì yêu vợ, sẵn sàng hy sinh cho vợ. Cũng có những người vợ không chấp nhận mình là vâng phục chúng trong mọi sự, nói rằng chúng tôi là con người bất toàn chứ đâu phải là Chúa mà tôi phải vâng phục như vâng phục Chúa! Cũng có những người vợ lý luận rằng, tôi mà vâng phục chúng tôi trong mọi sự thì ông sẽ làm tôi nhàn hạ và làm khỏe.

Thưa quý vị, những điều này có thể xảy ra và cũng đã xảy ra trong một số gia đình vì chúng ta không thực hành Lời Chúa. Có ông nói rằng, tôi sẵn sàng làm theo Lời Chúa nhưng vì tôi phải tuân phục tôi trước thì tôi mới yêu. Các bà thì nói rằng chúng phải thực hành tôi trước thì tôi mới tuân phục. Khi vợ chồng đều kính yêu Chúa và tin cậy sách dấn dặt của Ngài, sẵn sàng vâng theo Lời Chúa dạy, lúc đó tuân phục và yêu thực sự nhau không còn là điều khó chúng ta phải cố gắng nhưng sẽ là điều tự nhiên trong bản chất hai người. Qua sự tuân phục và tình yêu hy sinh vợ chồng sẽ trở nên thành, hôn nhân sẽ vững mạnh và đem lại hạnh phúc cho cả hai.

Không mất bí quyết khôn ngoan nào của con người có thể giúp hôn nhân vững mạnh, nhưng chỉ lài dầy của Thánh Kinh mà thôi, đó là: Vợ vâng phục chồng như vâng phục Chúa, chồng yêu vợ như Chúa yêu Hội thánh. Khi vợ chồng vâng theo Lời Chúa dạy, quy t tâm đ phúc lài của người b n đ i lên trên phúc lài cá nhân, dù có khi b t đ ng ý kiến, bình an của Chúa sẽ ng tr trong gia đình đó. Nhưng hi u l m hay b t đ ng ý kiến sẽ không nh h ng đ n h nh phúc gia đình nh ng giúp vợ chồng hi u nhau h n thông c m nhau h n và s yêu th ng, g n bó v i nhau h n.

Minh Nguyên

Ch ng Trình Phát Thanh Tin Lành